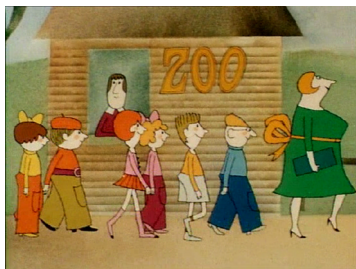
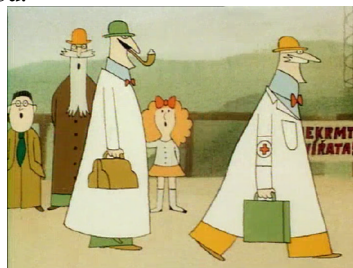

ZOOLOGICKÁ ZAHRADA

12.1. Прочитайте и переведите следующие предложения:

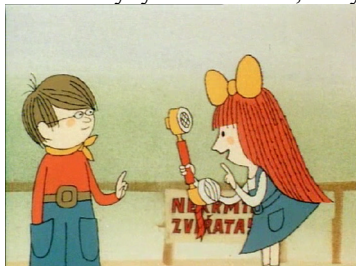
Jednou šla soudružka učitelka s celou třídou do zoologické zahrady, a protože měla dobrou náladu, dovolila Machovi a Šebestové, aby vzali Jonatána s sebou. Všichni se chovali způsobně, ba dokonce vzorně, jenom Horáček s Pažoutem zlobili. A přesto že všude viděli nápisy „Nekrmte zvířata!“, házeli opicím chleba s husím sádlem, vajíčka natvrdo s palačinkami a marmeládou, zkrátka všechno, co jim daly maminky s sebou.

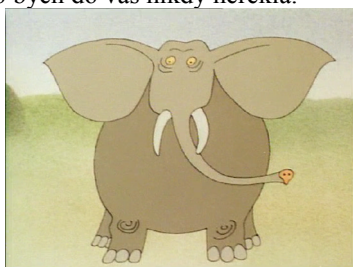
A najednou začal kolem ohromný zmatek. Lidi v bílých pláštích lítali sem a tam, protože jedna opice vypadala jako čerstvě natřená lavička a hlavní ošetřovatel řekl: „Bodejť by nebyla zelená, když je jí špatně od žaludku. Co když nám ještě umře, takové vzácné zvíře, v celé Evropě je jenom jedna.“

A hned jí začal i s kolegou pumpovat žaludek, a vypadalo to, že ta opice každou chvíli omdlí. A soudružka učitelka se na Horáčka a Pažouta strašlivě rozzlobila a řekla: „Jak můžete být takoví zlí a takhle trápit zvířata? Copak vám jich není ani trochu líto? Jsou to přece němé tváře, ani se nemohou bránit. Kdyby uměli mluvit, to byste koukali, co by vám tak asi řekli!“

A Mach mrkl na Šebestovou a Šebestová řekla docela potichu do sluchátka: „Prosím, my bysme rádi, aby ta zvířata, co jsou tady v zoologické zahradě, uměla mluvit.“ A ze sluchátka se ozvalo: „No tak dobře, jak si přejete“. A najednou se všichni příšerně lekli, protože žirafa povídá: „Horáčku, Horáčku, ty jseš pěkně darebák a Pažout jakbysmet, to bych do vás nikdy neřekla.“

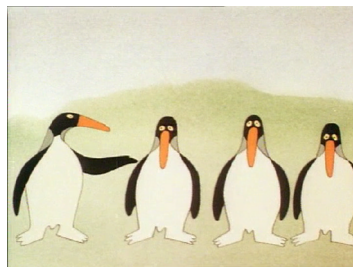
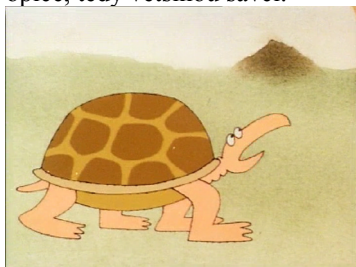
A Jonatán mávl prackou: „Milá paní žirafo, o Horáčkovi mi radši ani nemluvte, toho znám jak své boty. Na výletě ukrad Šebestový jahodovej koláč.“ A slon plácl ušima a řekl: „Teda něco vám povím. Já jsem jenom vobyčejnej slon, do školy jsem jakživ nechodil, ale to bych určitě nedělal, kazit někomu žaludek, to jste inteligenti?“

A ta opice s tou hadicí řekla: „Já jsem v Evropě akorát jedna, ale takových Horáčků jsou mraky, to by se jeden o sebe doopravdy bál“. A soudružka učitelka koukala, celá třída koukala, všichni lidé kolem koukali jako u vyjevení.

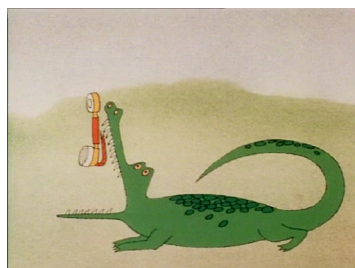
Příběhl dokonce i ředitel zoologické zahrady s náměstkem a křičel: „Jak to, jak to, že ta zvířata mluví, to se musí okamžitě objasnit, a dokonce vědecky.“ A náměstek vytáhl plnicí pero a hned si dělal vědecké poznámky, že promluvily celkem čtyři druhy zvířat, tedy žirafa, pes, slon, taky ta zelená opice, tedy většinou savci.

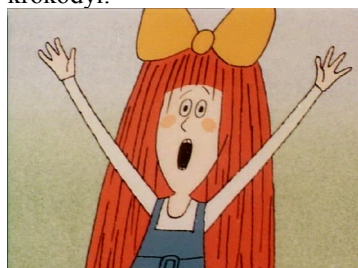
Jenomže co si to takhle zapisoval, želva řekla: „Soudruhu náměstků, klidně si mě do toho seznamu připište.“ A tučňák řekl: „No bodejť, mluvíme přece všichni“.

A soudružka učitelka začala lomit rukama: „A co školní osnovy, no to je nadělení, savci mluví, ptáci mluví! No s takovou přírodopis neplatí, s takovou se budou muset pololetní zkoušky opakovat.“ A Mach řekl potichu: „Poslouchej, Šebestová, radši toho necháme, kdovíjak by to nakonec dopadlo“.

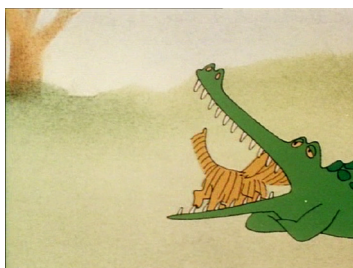
A Šebestová už sahala do kapsy po sluchátku, ale vtom zjistila, že žádné nemá, žirafa jí ho vytáhla z kapsy a než bys řekl švec, měl sluchátko v puse krokodýl.

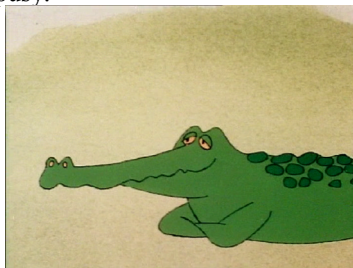
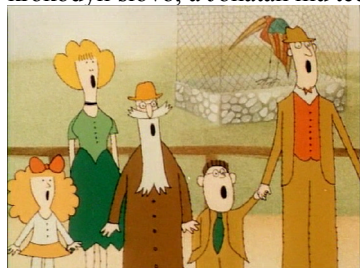
A Šebestová řekla: „Tak, to jsem teda zvědavá, co budeme dělat, přece to sluchátko nenecháme v krokodýlím břichu, no to tak ještě.“ A Mach řekl: „Člověče, Šebestová, to je malér, to by byl konec legrace, něco se musí vymyslet a honem.“ Ale vtom uviděl Jonatána a řekl: „Šebestová, už to mám, pomůže nám Jonatán.“

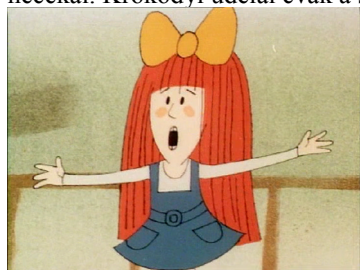
A Mach si vzal Jonatána kousek stranou a řekl mu: „Hele, Jonatáne, s tebou se dá rozumně mluvit, co kdybys nám vlez pro to sluchátko do krokodýlí tlamy, co říkáš“. A Jonatán řekl: „To víš, to určitě, nechat se pro nic za nic sežrat, a ještě k tomu takovouhle obludou“.

A Mach řekl: „Co blázníš, prosím tě, může se přece s tím krokodýlem lidsky domluvit, když ti dá čestné slovo, tak se přece nemůže nic stát, ty trumpe-to“. A Jonatán si řekl: „No jo, je to vlastně pravda.“ A tak se s krokodýlem fakticky domluvil. Krokodýl byl už starý, rozumný, dal Jonatánovi svoje krokodýlí slovo, a Jonatán mu tedy vlezl do pusy.

Jenomže pak se stalo něco ale naprosto neuvěřitelného, co by vůbec nikdo nečekal. Krokodýl udělal cvak a spolkl Jonatána jako malinu.

A Šebestová řekla: „Tak, Machu, tady to máš, teď už nemáme ani sluchátko, ani Jonatána! To byl pěkný nápad, člověče! Jseš praštěnej pavlačí nebo co? Ty nevíš, že krokodýl je lstivé a krvelačné zvíře?“ Ale krokodýl řekl jenom tak koutkem pusy: „Pardon, to je omyl, Šebestová. Já nejsem žádné lstivé a krvelačné zvíře, já chci jenom zabránit dalším nepříjemnostem, abyste věděli, a proto tu pusu jen tak neotevřu. Jó, kdyby tak Horáček s Pažoutem a celá ta vaše třetí „bé“ dala čestné slovo, že už nikdy nebude v zoologické zahradě krmit zvířata, tak vám toho Jonatána klidně pustím ven“.

A soudružka učitelka řekla: „No tak, děti, slyšely jste moudrá slova tohoto obojživelníka, co na to řeknete?“ A dětem bylo Jonatána samo sebou líto, všechny daly krokodýlovi čestné pionýrské, dokonce i Horáček s Pažoutem, a starý krokodýl otevřel svou velikánskou tlamu a Jonatán vylezl ven i se sluchátkem a Mach s Šebestovou si tááákhle oddechli.

12.2. Просмотрите несколько раз фильм Zoologická zahrada и ответьте на вопросы:

1. Kam šla jednou soudružka učitelka s celou třídou? 2. Jak se všichni chovali? 3. Co dělali Horáček s Pažoutem, přestože všude viděli nápisy „Nekrmte zvířata“? 4. Co se najednou stalo? 5. Jak vypadala jedna opice? 6. Co řekl hlavní ošetřovatel? 7. Co jí hned začal dělat? 8. Rozzlobila se strašlivě soudružka učitelka na Horáčka s Pažoutem? 9. Co jí řekla? 10. Mrkl Mach na Šebestovou? 11. Co řekla Šebestová docela potichu do sluchátka? 12. Co se ze sluchátka ozvalo? 13. Proč se najednou všichni příšerně lekli? 14. Co té žirafě odpověděl Jonatán? 15. Co pak udělal slon? 16. Co řekla ta opice s tou hadicí? 17. Koukala soudružka učitelka, celá třída, a všichni lidé kolem jako u vyjevení? 18. Kdo dokonce přiběhl a co křičel? 19. Co udělal náměstek? 20. Co mu vtom řekla želva? 21. Co k tomu dodal tučňák? 22. Začala soudružka učitelka lomit rukama? 23. Co řekl Mach potichu Šebestové? 24. Co zjistila Šebestová, když už sahala do kapsy po sluchátku? 25. Co řekla Machovi? 26. Byl by to konec legrace? 27. O co Mach poprosil Jonatána? 28. Co mu Jonatán odpověděl? 29. Co namítl Mach? 30. Domluvil se Jonatán fakticky s krokodýlem? 31. Co se stalo, když krokodýl dal Jonatánovi svoje krokodýlí slovo, a Jonatán mu tedy vlezl do pusy? 32. Co řekla Šebestová Machovi o tom jeho nápadu a o krokodýlech? 33. Co namítl krokodýl jenom tak koutkem pusy? 34. Jaké podmínky měl krokodýl? 35. Co řekla soudružka učitelka dětem? 36. Bylo dětem Jonatána líto a dali krokodýlovi čestné pionýrské, že už nikdy nebudou v zoologické zahradě krmit zvířata? 37. Co pak ten starý krokodýl udělal?

12.3. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. Lidi v bílých pláštích lítali sem a tam, protože jedna opice vypadala jako čerstvě natřená lavička. 2. Bodejť by nebyla zelená, když je jí špatně od žaludku. 3. Prosím, my bysme rádi, aby ta zvířata, co jsou tady v zoologické zahradě, uměla mluvit. 4. A najednou se všichni příšerně lekli, protože žirafa

povídá: „Horáčku, Horáčku, ty jseš pěkněj darebák a Pažout jakbysmet, to bych do vás nikdy neřekla.“ 5. A Jonatán mávl prackou: „Milá paní žirafo, o Horáčkoví mi radši ani nemluvte, toho znám jak svý boty. Na výletě ukrad Šebestový jahodovej koláč.“ 6. A slon plácl ušima a řekl: „Teda, něco vám povím. Já jsem jenom vobyčejnej slon, do školy jsem jakživ nechodil, ale to bych určitě nedělal, kazit někomu žaludek, to jste inteligenti?“ 7. A ta opice s tou hadicí řekla: „Já jsem v Evropě akorát jedna, ale takovejch Horáčků jsou mraky, to by se jeden o sebe doopravdy bál.“ 8. A tučňák řekl: „No bodejť, mluvíme přece všichni.“ 9. A Mach si vzal Jonatána kousek stranou a řekl mu: „Hele, Jonatáne, s tebou se dá rozumně mluvit, co kdybys nám vlez pro to sluchátko do krokodýlí tlamy, co říkáš?“ 10. No jo, je to vlastně pravda. 11. A Šebestová řekla: „Tak, Machu, tady to máš, teď už nemáme ani sluchátko, ani Jonatána! To byl pěkný nápad, člověče! Jseš praštěnej pavlačí, nebo co? Ty nevíš, že krokodýl je lstivé a krvelačné zvíře?“ 12. Jó, kdyby tak Horáček s Pažoutem a celá ta vaše třetí „bé“ dala čestné slovo, že už nikdy nebude v zoologické zahradě krmit zvířata, tak vám toho Jonatána klidně pustím ven.

12.4. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

chovat se způsobně, ba dokonce vzorně; pumpovat žaludek; znát jak své boty; koukat jako u vyjevení; lomit rukama; spolknout jako malinu;

no bodejť; než bys řekl švec; to je malér; to by byl konec legrace; co blázníš?;

12.5. Переведите на чешский язык:

1. Однажды учительница повела весь класс в зоопарк, а поскольку была в хорошем настроении, разрешила Маху и Шебестовой взять Йонатана с собой. 2. Все дети вели себя хорошо, только Горачек с Пажоутом безобразничали. 3. Хотя повсюду висели надписи «Зверей не кормить!», они бросали обезьянам хлеб с гусиным салом, яйца вкрутую с блинчиками и мармеладом, короче говоря, всё, что им дали с собой мамы. 4. И вдруг началась суматоха. 5. Люди в белых халатах бегали туда-сюда, потому что одна обезьяна выглядела как свежеекрашенная лавочка. 6. Главный смотритель сказал: «Еще бы ей не быть зеленой, раз ей плохо с желудком!» 7. Как бы она не умерла, такое редкое животное, во всей Европе единственное! 8. И тут же ей начал вместе с коллегой промывать желудок. 9. Казалось, что обезьяна вот-вот потеряет сознание. 10. Учительница страшно рассердилась на Горачека с Пажоутом и сказала: «Как можно быть такими плохими и так мучить животных?» 11. Разве вам их ни капельки не жалко? 12. Они же не умеют говорить и не могут защищаться. 13. Вы бы посмотрели, что бы они вам сказали, если бы умели говорить! 14. Мах посмотрел на Шебестову, и Шебестова сказала тихонько в трубку: «Мы хотим, чтобы животные здесь в зоопарке умели разговаривать». 15. А из трубки раздалось: «Хорошо, как вам будет угодно». 16. И все вдруг страшно испугались, по-

тому что жирафа сказала: «Горачек, Горачек, ах ты бездельник, да и Пажоут не лучше, а ведь по виду не скажешь». 17. А Йонатан махнул лапкой: «Дорогая госпожа жирафа, о Горачеке мне лучше не говорите, я знаю его, как свои пять пальцев». 18. На экскурсии он украл у Шебестовой пирожок с клубникой. 19. А слон хлопнул ушами и сказал: «Я скажу вам кое-что. Я простой слон, никогда не учился, но портить кому-то желудок – этого я бы никогда не стал делать. А еще интеллигенты!» 20. А обезьяна со шлангом сказала: «Я в Европе одна, а таких Горачеков тучи, тут уж действительно испугаешься за себя». 21. И все тарачили глаза. 22. Прибежал директор зоопарка с заместителем и кричал: «Как это так, что животные разговаривают, это надо объяснить с научной точки зрения!» 23. А заместитель вытащил ручку и стал делать научные замечания, что заговорили четыре вида животных, а именно жирафа, пес, слон и обезьяна, то есть млекопитающие. 24. Но пока он это записывал, черепаха сказала: «Товарищ заместитель директора, можете вписать в этот список и меня». 25. А пингвин сказал: «Еще бы, ведь мы говорим все». 26. А учительница стала заламывать руки: «А как же школьная программа? Млекопитающие говорят, птицы говорят! Придется заново сдавать экзамен по природоведению!» 27. А Мах сказал тихоноcko: «Слушай, Шебестова, давай-ка лучше прекратим это, а то еще Бог знает чем это закончится». 28. А Шебестова сунула руку в карман за трубкой, но обнаружила, что ее там нет. 29. Жирафа ее вытащила из кармана, и никто не успел и глазом моргнуть, как трубка оказалась у крокодила в пасти. 30. Шебестова сказала: «Интересно, что же нам делать, мы же не оставим трубку просто так в крокодиловом брюхе». 31. А Мах сказал: «Слушай, Шебестова, шутки кончились, надо что-то придумать, да поскорей». 32. Но тут он увидел Йонатана и сказал: «Шебестова, я придумал, нам поможет Йонатан». 33. Мах отвел Йонатана немного в сторонку и сказал ему: «Слушай, Йонатан, с тобой можно говорить разумно, может, ты залезешь за трубкой крокодилу в пасть, что скажешь?» 34. А Йонатан сказал: «Ну конечно, сейчас! Дать себя просто так сожрать, да еще такому чудищу!» 35. Мах сказал: «Не сходи с ума, ведь с этим крокодилом можно по-человечески договориться». 36. Если он даст тебе честное слово, так ничего не может случиться, дубина! 37. А Йонатан сказал: «Ну да, это, вообще-то, верно!» 38. Крокодил был старый, умный, он дал Йонатану честное крокодильское слово, и Йонатан влез ему в пасть. 39. Однако потом произошло что-то совершенно невероятное, что никак не должно было произойти. 40. Крокодил сделал «цвак!» и проглотил Йонатана, как малину. 41. А Шебестова сказала: «Ну вот, теперь у нас ни трубки, ни Йонатана!» 42. Ты чокнутый или что? 43. Ты разве не знаешь, что крокодилы лживые и кровожадные? 44. Но крокодил сказал уголком рта: «Ошибаешься, Шебестова. Я не лживый и не кровожадный, я только хочу воспрепятствовать неприятностям в дальнейшем». 45. Если Горачек с Пажоутом и весь ваш третий «б» дадут честное слово, что уже никогда не будут в

зоопарке кормить зверей, я вашего Йонатана выпущу. 46. А учительница сказала: «Дети, вы слушали мудрые слова этого земноводного?» 47. А детям было Йонатана очень жалко, они дали крокодилу честное пионерское, даже Горачек с Пажоутом. 48. Старый крокодил открыл свою огромную пасть, Йонатан вылез вместе с трубкой, а Мах и Шебестова вздохнули вот та-а-а-ак.